

XXIX TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo17 ,8-13)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Neil päevil, kui amalekid Refidimisse tulid ja sõdisid Iisraeli vastu, ütles Mooses Joosuale: "Vali omale salk sõjamehi ja mine homme lahingusse amalekkide vastu. Aga mina seisan mäetipus ja hoian käes Jumala sauu". Ning Joosua tegi, nagu Mooses oli temale öelnud, ja sõdis amalekkide vastu. Aga Mooses, Aaron ja Huur tõusid kõrgendiku tippu. Ja sündis, et nii kaua kui Mooses hoidis oma kätt üles tõstetuna, oli Iisrael võidukas, kui ta aga oma käe lasi alla vajuda, oli võit Amaleki poolel. Siis kui Moosese käed väsima hakkasid, veeretaskid teised kohale kivirahnu ja panid Moosese selle peale istuma ning Aaron ja Huur toetasid teine teiselt poolt tema käsi. Nii seisid Moosese käed üleval kuni päikeseloojanguni ja Joosua sai oma terava mõõgaga Amaleki ja tema väe üle võidu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps121 ,1-2.3-4.5-6.7-8)

R: Minu abi tuleb Issandalt, kes on loonud taeva ja maa.

Ma tõstan oma silmad mägede poole,
kust küll tuleb mulle abi.
Minu abi tuleb Issandalt,
kes on loonud taeva ja maa.

R:

Tema ei lase sinu jalal väaratada, see, kes sind hoiab, ei uinu magama.
Vaata, see, kes Iisraeli hoiab, ei maga ega vao unne.
Issand on sinu hoidja, tema vari katab sind, tema seisab su kõrval.
Päike ei tee sulle kahju päeval ega kuu öösel.

R:

Issand hoidku sind kõige kurja eest
ja kaitsku sinu elu,
Issand hoidku sinu minemist ja tulemist
nüüd ja igavesti.

R:

(Teine lugemine 2Ti3 ,14- 2Ti4 ,2)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Jää selle juurde, mida sa oled õppinud ja uskumisväärseks pidanud, sest sa tead, kelle käest on sinu õpetus tulnud. Pühi kirju tunned sa juba lapseeas ja need võivad sind targaks teha usu kaudu Kristusesse Jeesusesse. Kogu pühakiri on Jumala sisendatud ja kasulik õpetamiseks, noomimiseks parandamiseks, kasvatamiseks õigluse sees - selleks, et Jumala inimene oleks kõigiti valmistatud igaks heaks teoks. Ma vannutan sind Jumala ja Kristuse Jeesuse ees, kes tuleb kohut mõistma elavate ja surnute üle - tema ilmumise ja tema riigi nimel! Kuuluta sõna, astu esile, olgu see siis sobival või mitesobival ajal, noomi, hoiata, julgusta, ning jätkugu sul õpetamiseks kannatlikku meelt.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi He 4,12)

Halleluuja. Jumala Sõna on elav ja võimukas,
Tema mõistab kohut südame mõtete üle. Halleluuja.

(Evangeelium Lk18 ,1-8)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus rääkis oma jüngritele tähendamissõna selle kohta, et nad ikka palvetaksid ega tüdiks. Ta ütles: "Ühes linnas oli kohtunik, kes ei kartnud Jumalat ega häbenenud inimesi. Aga samas linnas oli ka lesknaine, kes teda aina tüütamas käis ja nõudis üha: "Mõista mulle õigust mu vaenlase vastu". Kauga aega ei tahtnud kohtunik temast kuulda, siis aga mõtles endamisi: "Ehkki ma ei karda Jumalat ega häbene inimesi, on parem, kui ma mõistan ometi sellele lesele õigust, sest ta on mind ära tüüdanud ja ma ei taha, et ta tuleks ja mind näkku lööks".

Ja Issand ütles: "Mõelge ometi sellele, mida see ebaõiglane kohtunik ütleb! Kuidas ei mõistaks siis Jumal õigust neile, kes nii ööl kui päeval tema poole hüüavad, ega ruttaks neid viibimata aitama? Ma ütlen teile, ta mõistab neile õiguse otsekohe! Ometi, kui Inimese Poeg tuleb, kas ta leiab usku maa pealt?" See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ma olin alles väike, oli minu vanaema põhimureks, et laps korralikult sööks. Üks lusikatäis isa eest, teine ema eest ja kolmas vanaema eest - või kas sa siis oma vanaema üldse ei armasta?... Pisikesel lapsel ei tulnud muidugi pähe küsida, mis peaks juhtuma siis, kui ta kõige sundimise kiuste oleks söömast keeldunud. Kuid ebamäärane hirm millegi salapärase ja ähvardava ees ei jätnud mingit kahtlust, et minu gastronoomiline eneseohverdus pidi teenima mingit suurt ja ülevat eesmärki.

Minu armas vanaema, kes oli kaks maailmasõda üle elanud, kartis, et kõhnad lapsed on nõrgad haigustele vastu panema, sellepärast nuumas ta oma lapselapsi kõiki kavalusi appi võttes üsna korralikult. Sealt on ka pärit minu vähemalt 5 kilo ülekaalu, mis kuidagi maha ei lähe - või nagu me kõik teame: süüdi on ju alati teised.

Kas see nuumamine oli nüüd hea või halb, seda on raske öelda, sest on ju paratamatu, et lapsi kasvatatakse vanemate tolle hetke parima äranägemise järgi. Paraku tuleb last vahel sundida tegema ka midagi, mida ta ei taha - täpsemalt, millest ta veel aru ei saa. Vanemad teevad seda ju ikka armastusest oma lapse vastu ja tema hea tuleviku nimel.

Samamoodi, armsad õed ja vennad, käitub meiega ka kirik. Kindlasti leitakse kirikult tagantjärele palju vigu - paljugi mis oleks võinud kõik teisiti olla. Kuid kirik - just sellisena nagu ta on - on samuti osa meie saatusest. Sellepärast peame ka kirikule aega andma, et meie kriitika ei taanduks lapselikuks virisemiseks. Ja omaenda "moraalsete ülekilode" osas oleks samuti ehk õigem osa vastutust ikka ausalt enda peale võtta, mitte lükata kogu süü mugavalt ümbritseva keskkonna, teiste inimeste ja kiriku kaela. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Kuulakem nüüd ülesannet. Laual oli 10 õuna. Lapsed tulid ja sõid kolm õuna ära. Kui palju õunu jäi lauale? Umbes niisuguseid tehteid, armsad õed ja vennad, oleme meiegi lastena lahendanud. Õunad, jäätis ja šokolaad - kõik see, mis köidab kohe väikese inimese tähelepanu - on paraku paljude maailma laste jaoks kättesaamatu luksus. Võibolla kusagil kriisikoldes peaks matemaatikaülesanne pigem nii välja nägema: mäenõlval oli kümme sõdurit, kolm lasti maha, kui palju jäi järele?

Umbes samasugune mulje jääb tänasest evangeeliumist, milles Jeesus võrdleb Jumalat ebainimliku ja jumalakartmatu kohtunikuga, kes muretseb lesknaisele õiguse ainult sellepärast, et temast ise rahu saada. Kohtunikule saab selgeks, et õiglase otsuse tegemine on lihtsalt vähem vaeva nõudev kui pideva pealekäämise kannatamine.

Kas peab see aga tähendama, et ka Jumal võtab meie palveid kuulda ainult tühimusest, sagedase tülitamise pärast? Pigem tahab evangeelium siiski toonitada, et inimesel on visaduse abil võimalik sundida isegi kurja olevust häid tegusid tegema. Seda enam võib siis uskuda, et Jumal võtab kuulda neid oma lapsi, kes nii ööl kui päeval tema poole hüüavad.

Tähendamissõna lesknaisest ja jumalakartmatust kohtunikust ei ole piiblis siiski asjatult. Mitte Jumala, vaid meie endi loomus on sageli selle ebaõiglase kohtunikuga võrreldav, keda ei ajenda mitte hingeõilsus, vaid ainult egoistlik ebamugavuse vältimine. Samas tuleb tunnistada, et kuigi see kõlab halvasti, põhinebki suur osa arengust maailmas omakasu otsimisel.

Iga saavutus nõuab suuremal või vähemal määral ebameeldivat eneseületamist. Kui näiteks keegi tahab mõnd muusikariista õppida, siis ilma igapäevase tundidepikkuse harjutamiseta see ei õnnestu. Ja harjutamine ei seisne selles, et võetakse mõni pala ja mängitakse seda aina röömsasti algusest lõpuni. Pilli valdamine nõuab päris palju tuima enesesundimist: lõputut heliredelite ja muude sõrmeharjutuste mängimist. Seda teevad jätkuvalt ka need muusikud, kes juba aastakümneid oma ala tipus seisavad. Ainult andekusest ei piisa.

Armsad õed ja vennad, tõde on tõde hoolimata sellest, kas ta meile meeldib või mitte, ja vahel tuleb talle oma mugavus ohvriks tuua. Õigete otsusteni jõutakse siis, kui saadakse aru, et elu koosnebki igapäevasest rutiinist, mis peab meid hoidma vormis nendeks hetkedeks, mil tuleb lahendada eriolukordi. Lõpuks on kõik meile osaks saav ebamugavus ja ülekohus tegelikult ainult kasvatuseks, et meid ette valmistada igaveseks eluks.

Kas aga Inimesepoeg leiab veel usku maa pealt, kui ta tagasi tuleb? Keegi ei tea seda, ja ka Jeesus ei andnud vastust. Kuid meile on ennekõike tähtis, et kui meie Jeesusega kohtume, leiaks tema usku meie südamest. Selle nimel tulebki ennast iga päev ette valmistada, nii regulaarse palve abil kui ka järjekindlate heade valikute läbi elu keerulistes olukordades. Aamen.